

Sense drets fonamentals a la banda de Música d'Alginet

Written by Macu Gimeno Mengual. Coordinadora de l'Àrea de la Dona Intersindical Valenciana
Thursday, 15 January 2015 21:05

There are no translations available.

Dissabte estiguérem de concentració a Alginet. Hi acudirem persones de diferents organitzacions i del poble per dir –una vegada més i per aquest mitjà– que el que estan fent en la Societat Musical és discriminació. I ho vam fer perquè la raó està de part de mares i pares que volen que les seues filles puguen triar lliurement què posar-se, si falda o pantalons.

No és difícil d'entendre. És un dret democràtic recollit en l'article 14 de la Constitució. El dret a no ser discriminades per raó de sexe.

Sense drets fonamentals a la banda de Música d'Alginet

Written by Macu Gimeno Mengual. Coordinadora de l'Àrea de la Dona Intersindical Valenciana
Thursday, 15 January 2015 21:05

No obstant ser una cosa òbvia, un dret fonamental, se segueix vulnerant. No sembla massa important que unes xiquetes siguen obligades a portar falda quan hagen de tocar en un concert, però ho és perquè, amb aquesta obligació, les estem privant de la seua llibertat per a decidir què es posen i del seu dret a ser iguals que els companys, els xics, que poden posar-se pantalons.

Hui he pogut llegir l'article que el president i la secretària de la banda dediquen a aquelles persones que hem defensat, des del moment d'assabentar-nos d'aquesta discriminació, el dret fonamental d'aquestes xiquetes, obligades a deixar la banda perquè no han pogut triar si volien anar amb falda o amb pantalons.

En l'article ens pregunten: "Debe estar la voluntad de un presidente o de unos padres por encima de la decisión del 96,6 % de las mujeres del uniforme que quieren llevar en la banda...".

En primer lloc, no parlem de l'uniforme de la banda, sinó del fet que les xiquetes l'han de portar amb falda i els xiquets amb pantalons. I sí, la voluntat de la mare i el pare han d'estar per damunt de la decisió adoptada en una votació, encara que aquesta haja sigut per majoria. Perquè estem parlant del respecte als drets fonamentals de les persones, que en cap cas poden portar-se a votació. Aquest és un cas clar de discriminació per raó de sexe que va en contra del que estableix en primer lloc l'article 14 de la Constitució espanyola, la Llei Orgànica 3/2007, d'igualtat efectiva entre dones i homes d'igualtat, i la Llei 9/2003, de 2 d'abril, de la Generalitat, per a la igualtat entre dones i homes.

Segueix l'article plantejant: "¿Se podía haber abordado la indumentaria con normalidad, sin insultos y por los cauces que establece la entidad? ¿Qué sentido tiene esta batalla que plantean los padres aunque su hija «en ningún momento se ha negado a llevar falda»? ¿Beneficia esto a las dos niñas (menores y a punto de entrar en la banda), a los padres, a la sociedad musical, al municipio?".

D'insults, no en sé res. I és clar que es podria haver abordat la indumentària amb normalitat: deixant llibertat a les xiquetes (i als xiquets) per a decidir quina vestimenta volen portar. En cap moment la voluntat de les mares i pares ha sigut iniciar cap batalla. Senzillament han reclamat un dret i se'ls ha negat. La voluntat de batallar, doncs, no és seua, sinó de l'entitat que s'aferra a aquesta norma discriminatòria.

Sorprén a l'autora i autor de l'article que la xiqueta no es negue a portar falda. Per descomptat:

Sense drets fonamentals a la banda de Música d'Alginet

Written by Macu Gimeno Mengual. Coordinadora de l'Àrea de la Dona Intersindical Valenciana
Thursday, 15 January 2015 21:05

ací del que parlem és de la seua llibertat de decidir si se la posa o no.

No hi ha cap benefici a allargar aquesta discriminació. És una situació que perjudica en primer lloc les menors, dues xiquetes que no poden tocar si no porten falda. No han pogut fer-ho en el concert de Nadal. I perjudica les seues famílies, que estan lluitant per uns drets que haurien de ser inqüestionables. Que a més de no poder sentir les seues filles en el concert, han de veure una pancarta que parla del poder de decisió d'unes sobre la voluntat i lliure elecció d'altres, les seues filles, discriminades.

També és un perjuí per a la societat musical que segurament passarà a la història per la seua negativa a canviar una absurda, discriminatòria i masclista norma que –segurament– és única al País Valencià. I, per descomptat, no és gens bo per al municipi l'Ajuntament del qual, en companyia de la Diputació, està subvencionant una entitat que discrimina les xiquetes.

Però parlem de la votació en la qual s'escuda i des de la qual es defensa suposadament la "democràcia" de la societat.

El dret a no ser discriminada, com a dret fonamental que és, no pot sotmetre's a votació en cap cas. Imaginem que es porta a votació si un xiquet o xiqueta amb una diversitat funcional o d'una altra raça o religió pot entrar en la banda o no. Seria lícit realitzar una votació? I si es duguera a terme i se'n vetara la integració, seria lícit excloure'l, seria una decisió democràtica? No estem parlant de coses diferents. Parlem del dret de les persones a no ser discriminades per raó de sexe, origen, raça, religió, orientació sexual, ideologia o altres. I quan aquest dret es vulnera, qui ho fa, perd tota la raó.

S'al·lega que les dones de la banda han realitzat una votació per a decidir quina vestimenta havien de portar les xiquetes. És sorprenent que només les dones es pronunciaren. És que els homes no tenen res a dir sobre aquest tema? No tenen filles i fills en la banda, no els interessa que els coarten la llibertat d'elecció?

Ens diuen que obligar les xiquetes i xiquets a portar robes diferents no és imposició, ni submissió, ni masclisme. Obligar és imposar per sotmetre. I quant a masclisme, com es pot considerar perpetuar els estereotips sexistes d'assignar roba diferent a unes i uns altres? Al·leguen que aquesta situació es dona en "multitud de colegios, entidades y empresas que en

Sense drets fonamentals a la banda de Música d'Alginet

Written by Macu Gimeno Mengual. Coordinadora de l'Àrea de la Dona Intersindical Valenciana
Thursday, 15 January 2015 21:05

la mayoría de los casos no dan voz a sus integrantes o trabajadoras?"

Si bé és cert que la mateixa situació de discriminació pot donar-se en col•legis, entitats i empreses, no és menys cert que si ixen a la llum i es denuncien l'empresa ha de rectificar. Més encara en centres públics o subvencionats, com en el cas de la societat musical, amb fons públics.

Se'ns demana "poner mesura y sentido común entre todos". El sentit comú seria haver llevat aquesta absurda norma del seu reglament. Perquè hui dia no s'entén que encara hi estiga. Llavors, pel bé de tots, però també de totes, mostren bona voluntat fent-ho i permetent que les xiquetes trien la roba que vulguen posar-se –dins de l'uniforme de la banda– per a tocar. Açò sí que seria una mostra de respecte al principi d'igualtat, mitjançant el dret de les xiquetes a decidir el que es posen.

Finalment, si bé sóc conscient de la limitada informació que puc tindre d'aquest o altres temes similars, recordaré al president i a la secretària que sempre es pot obtindre i ampliar la informació de què disposen. Com amb la diferent jurisprudència en casos com aquest. Entre altres, la sentència del Tribunal Suprem dictada l'any 2011 contra la clínica privada San Rafael de Cadis, en què donava la raó a les infermeres a les quals la direcció volia fer treballar amb falda, davantal, còfia i calces en lloc de fer-ho amb un pijama sanitari com feien els seus companys homes. En la sentència es recorda, a més, la doctrina del Tribunal Constitucional: "La llibertat d'empresa no legitima que els treballadors hagen de suportar limitacions injustificades dels seus drets fonamentals i llibertats públiques."